

решилъ пакъ да прекара зимата въ Балкана, като за зимовище избралъ Хаинъ-боазкия проходъ, въ пазвитѣ на стара букова гора. Зимата 1862 г. била люта. Задачата на дружината била да си приготвятъ зимовище и наистина намѣрили се добри хора, които набавили необходимото за четата. Воеводата научилъ обаче, че се готви предателство, затова запалили колибата си и тръгнали да търсятъ ново убѣжище. Решили да отидатъ къмъ с. Хаинитѣ. Пътуването било свързано съ хиляди опасности. Студъ, гладъ, диви звѣрове били нераздѣлни съпътници на дружината. Момчетата искали да отидатъ въ Сръдна-гора, но Панайотъ се противопоставилъ, защото тамъ лесно могло да бждатъ избити отъ турцитѣ. Понеже мъчно се намирало храна за толкова голѣма група, трѣбвало дружината да се раздѣли на две части. Седемъ души юнаци заедно съ знаменосеца тръгнали по свой пътъ къмъ Сръдна-гора. Случвало се за една нощъ, четата на Хитовъ да премине само 300 крачки, тласкани и въртени отъ вѣтъра като въ омагьосанъ кржгъ. Случайно срещнатитѣ кошари, въ които четата могла да накладе огънъ, давали възможность на момчетата да си отпочинатъ и събератъ нови сили за безкрайнитѣ патила и прекеждия. Четата преминала презъ селата Твърдица, Терзобасъ, Бинкосъ, Дермендере и се отзовала на в. Българка. Отъ тукъ Панайотъ съобщава на приятелитѣ си въ Сливенъ и нѣколцина дошли да го видятъ, като донесли ракия, хлѣбъ и др. Изъ тия мѣста четата се е крила около 20 дня, следъ което се отправила за мѣстността „Рамаданъ“, отдето праща да извикатъ приятеля Паскалъ отъ с. Глушникъ. Срещата била много мила. Паскалъ запиталъ Хитова, защо момчетата му сж така посърнали, а той така замисленъ. Тогава Панайотъ излѣлъ мъката си съ думитѣ: „Зимата и българскитѣ изроди сж най-главнитѣ причини. Нашитѣ чорбаджии сж по-лоши и отъ турцитѣ, защото искаха да ни предадатъ за 30 сребърника. Но нека е здраве! Ако не имъ отмъсти Господъ, то ние ще имъ отмъстимъ“. И така всрѣдъ неволи, подкрепени отъ добри българи, четата изкарала зимата. Отдѣлената група, начело съ знаменосеца Н. Аджема, отишла въ Сръдна-гора, край с. Кортенъ. Панайотъ обаче научилъ, че ги грози опасность, затова имъ съобщилъ да се пазятъ, но тѣ не обърнали внимание и не следъ дълго, тая малка чета била изловена, и турцитѣ могли да научатъ доста подробности за П. Хитовата чета. Това принудило Панайотъ да се премѣсти въ Матейската планина. Турцитѣ, като подозирали, че е възможно Хитовъ да се навърта тамъ, изпратили потера. Множество